

בבית המשפט המחוזי לנוער בתל אביב-יפו תפ"ח 23915-12-11
בפני הרכב כב' השו' אחיטוב

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פמתי"א (פלילי)
הנרייטה סולד 1, תל אביב-יפו 64294
טלפון: 03-6970222 פקס: 03-6919108

- נגד -

הנאשם:

(קטין) [REDACTED]

יליד 27/10/1997, ת"י [REDACTED]

ר[REDACTED]

ע"י ב"כ עו"ד רן תגר

שד' שאול המלך 39, תל אביב

טל' 072-2435333

כתב אישום מתוקן

א. העובדות (פ"א 491809/11 תחנת תא"צ (ירקון) פלא 45249/11):

1. הנאשם הינו אחיה למחצה, מצד האב, של הקטינה א.ש., ילידת 03.03.08 (להלן - הקטינה) ואינו מתגורר עימה דרך קבע.
2. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגוררה הקטינה יחד עם הוריה ברחוב [REDACTED] (להלן: "הדירה").
3. בתאריך 17.6.11 בשעות הלילה או בסמוך לכך, עת שהה הנאשם בדירה בבית אביו, ביקש הנאשם מהקטינה שתבוא לחדרו בדירה. משנכנסה הקטינה לחדרו, ביצע הנאשם בקטינה מעשה מגונה לשם גירוי וסיפוק מיני, בכך שלקק, נישק ונשך את איבר מינה.
4. בהמשך לכך, בעל הנאשם את הקטינה שלא כדין על ידי כך שהחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה של הקטינה.
5. בסמוך לאחר מכן, ביצע הנאשם מעשה סדום בקטינה, על ידי כך שהורה לה להחדיר את איבר מינו לפיה וללקק אותו ובהתאם לכך, ליקקה הקטינה את איבר מינו של הנאשם.

6. במעשיו המתוארים לעיל, בעל הנאשם את הקטינה שהיא בת משפחתו, בטרם מלאו לה 14 שנים, כמו כן, ביצע בה מעשים מגונים בנסיבות אינוס, ומעשה סדום.

הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים ע"י בן משפחה-עבירה לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. אינוס קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים ע"י בן משפחה-עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיפים 345(א)(1) + 345(א)(3) לחוק.
3. מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים ע"י בן משפחה-עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 347(ב) לחוק.

רו"ת צאלח-מימון, עו"ד

סגן בכיר לפרקליטת מחוז ת"א (פלילי)

14 במאי 2012

כ"ב באייר תשע"ב

עדי התביעה:

1. 937599, רס"מ רועי ויזל אבירם, משטרת ישראל, תל אביב צפון.
2. 1081926, רס"מ שירלי מוספי, תחנת ת"א צפון (ירקון).
3. 1116250, רס"ר ליאת קנפו מ.א. משטרה 1116250, משטרת ישראל, תל אביב צפון.
4. לנצקרון יעל, חוקרת ילדים, היחידה לחקירות ילדים, משרד העבודה והרווחה ת"א (מס' קלטת 5535/11).
5. [Redacted], רמת גן.
6. [Redacted], אור יהודה.
7. [Redacted], רמת גן.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 אפריל 2014

תפ"ח 11-12-23915 מדינת ישראל נ

בפני כב' השופטת נורית אחיטוב, אב"ד

כב' השופטת מרים דיסקין

כב' השופט רענן בן-יוסף

המאשימה

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד רוזי כבאז

נגד

הנאשם

על-ידי ב"כ עו"ד רן תגר

– התייצב

גזר דין

איסור פרסום

1. תיק זה נדון בפנינו ביושבנו כבית משפט לנוער. בהתאם לסעיף 9 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א – 1971, נדון בדלתיים סגורות, ובהתאם לסעיף 70(א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984, קיים איסור פרסום על כל תוכן ההליך. איסור הפרסום נובע אף מאופי העבירות וזהות המעורבים, מכוח סעיפים 68(ב) ו-70(ד) לחוק האמור.

2. מלכתחילה הוגש כנגד הנאשם כתב אישום חמור יותר. עוד בטרם נקבע מועד להוכחות הוגש כנגד הנאשם כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, המייחס לו שלוש עבירות מין. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. ואלו העובדות עליהן נותן היום הנאשם את הדין:

הנאשם הינו אחיה למחצה, מצד האב, של הקטינה א.ש. ילידת 03.03.08. הנאשם שהינו יליד 27.10.1997, שהה בתאריך 17.06.11, בבית אביו, שם מתגוררת הקטינה. במועד זה, בשעות הלילה ביקש הנאשם מא.ש. (להלן: "המתלוננת"), שתבוא לחדרו, וזו נענתה לבקשתו. משנכנסה הקטינה לחדר, הנאשם ליקק, נישק ונשך את איבר מינה, החדיר אצבעו לאיבר מינה, והחדיר את איבר מינו לפיה. בסמוך לאחר מכן הורה לה להחדיר את איבר מינו לפיה וללקקו והיא עשתה כן.

על פי הודאתו ונוכח גילו, קבענו כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, מעשה מגונה, אינוס, ומעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים ע"י בן משפחה, הקבועות בחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין").

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 אפריל 2014

תפ"ח 11-12-23915 מדינת ישראל נ/

הוא הופנה לשירות המבחן על מנת שיחווה דעתו, ובכלל זה יתייחס גם לשאלת הרשעתו או אי הרשעתו.

3. בטרם הגשת תסקיר סופי ביקש שירות המבחן לשלב את הנאשם במסגרת מוסדית מתאימה לצורך הליך טיפולי. במשך זמן רב לא נמצאה מסגרת מתאימה שיכולה לקלוט. לבסוף, ביום 08.05.13, הודיע שירות המבחן כי נמצא לנאשם מקום במוסד "כנף של אהבה". הורינו על מתן צו השגחה למשך 45 יום. צו זה הוארך בהתאם לבקשות שירות המבחן. במהלך התקופה הוגשו לנו מספר תסקירים המדווחים על התקדמות הטיפול. ביום 17.03.14 הגיש שירות המבחן תסקיר סופי.

ראיות לעונש

תסקירי שירות המבחן

4. בתסקיר שירות המבחן נאמר כי: "אנו מתרשמים מבחור צעיר, אשר קשיים רגשיים-נפשיים, קשיים בהבנה חברתית, ומורכבות המערכת המשפחתית, הם שעומדים בבסיס ההתנהגות המיניית הפוגענית... משולב בתהליך טיפולי חיובי ומשמעותי, אשר החל בטיפול פרטני ממוקד בתחום העבירה בו הוא נמצא מזה כשנתיים וממשיך בשהותו במסגרת חוץ ביתית כוללנית, בה הוא שוהה מזה כעשרה חודשים. אנו מתרשמים כי המסגרת הכוללנית, המאפשרת מענה טיפולי מקיף, פיתוח יכולותיו כישוריו ועצמאותו... לצד הצבתם של גבולות ברורים, הכוללת תכנית מוגנות לחופשות וכי הטיפול שהוא מקבל בתוך המסגרת לצד הטיפול הייעודי לפוגעים מינית, מאפשרים המשך התקדמותו בהליך השיקום, במטרה לאיין מסוכנותו לפגיעה חוזרת ולהרחיב הכלים להתמודדות נורמטיבית עם אתגרי החיים. יחד עם זאת אנו מתרשמים כי לצד הטיפול האינטנסיבי, כפי שמקובל היום יש חשיבות להצבתו של גבול חיצוני ומרתיע. לאור האמור לעיל אנו מתרשמים כי במקרה זה יש לשלב תגובה ענישתית מרתיעה אשר תציב ... גבול ברור צופה פני עתיד לצד הבהרת חומרת מעשיו, במקביל להתייחסות טיפולית. על כן אנו חוזרים על המלצתנו מן התסקיר הקודם... וממליצים לכב' בית המשפט להטיל עליו:

1. מאסר על תנאי.

2. צו פיקוח בתנאי מגורים למשך שנה וחצי ב'כנף של אהבה' עד לסוף חודש אוגוסט 2015. במהלך תקופה זו ימשיך... את הטיפול במסגרת עד לסיום 12 שנות לימוד בסמוך לגיל 18. במקביל, ימשיך בטיפול הפרטני ב'מכון ארגמן' אשר יימשך בהתאם להערכת גורמי הטיפול את יעילותו והצורך בו. במהלך תקופה זו, תכנית המוגנות של... תכלול המשך ליווי ופיקוח של המפקחים בעת יציאותיו לחופשות בבית, תוך הקלה הדרגתית בתנאים בהמשך התהליך, לפי התרשמות גורמי הטיפול מהתקדמותו ובהחלטה משותפת של צוות המסגרת והח"מ".

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

2014 אפריל 29

תפ"ח 11-12-23915 מדינת ישראל נ

5. לצד התסקיר בעניין הנאשם הובא לעיונו גם תסקיר נפגעת עבירה ממנו עולה, כי לאחר האירוע נשוא כתב האישום התרחשו שינויים משמעותיים לרעה במצבה הרגשי-נפשי, בהתנהגותה ובהתפתחותה של המתלוננת, וכי היא נזקקת כיום לטיפול וסיוע בידי בעלי מקצוע. לא נפרט מעבר לכך, מטעמי צנעת הפרט של המתלוננת.

עדויות לעונש

6. במסגרת הראיות לעונש הנאשם העלה לעדות את מנהל מוסד "כנף של אהבה" ואת הרכז הטיפולי של הקבוצה שם שוהה. הם הבהירו כי המוסד מטפל ב-21 נערים שיש בהתנהגותם פן פלילי, מחציתם בגין עבירות מין. הם מטופלים בידי 7 מדריכים, כשלכל קבוצה רכז ושני עובדים סוציאליים. כיום, הטיפול בנערים שפגעו מינית נעשה במסגרות חיצוניות, אך המוסד מגבש קבוצה לטיפול ייעודי בנערים אלו, במסגרתו. לדבריהם, הנאשם הראה מוטיבציה גבוהה לטיפול מיד עם הגעתו, שיתף פעולה עם תכניות הטיפול, וכיום ניכרת התפתחות רגשית ואישיותית. הוא מקיים את חובותיו במטלות השונות, ונכלל בפרויקט שתכליתו הכנתו לקראת שירות צבאי.

טיעוני הצדדים

7. שני הצדדים מסכימים להמלצת שירות המבחן באשר לרכיבי הענישה: מאסר על תנאי שתנאיו ייקבעו בידי בית המשפט, וצו פיקוח בתנאי מגורים במוסד בו הוא שוהה כיום. הצדדים חלוקים לגבי התקופה בה יעמוד בתוקפו צו המבחן, ובשאלה האם תוטל על הנאשם חובה לפצות את המתלוננת. בהתייחס לצו המבחן סבורה המאשימה, שהתקופה הנקובה בתסקיר קצרה מדי ויש להעמידה על 36 חודשים. היא מציינת כי לפי בירור שערכה, אין מניעה טכנית שהנאשם ישהה במוסד לאורך כל התקופה המבוקשת. מנגד טוען ב"כ הנאשם, שלפי המלצת שירות המבחן, שהות הנאשם במוסד נועדה לצרכים טיפוליים, ובתום הלימודים אין שם מסגרת טיפולית מתאימה. ממילא טרם נערכה עבורו תכנית טיפולית לתקופה לאחר שיגיע לבגירות. בהתייחס לפיצוי, המאשימה סבורה שיש מקום להטילו בשיעור שיקבע בית המשפט. מנגד טוען ב"כ הנאשם, כי המתלוננת סמוכה על שולחן אביהם המשותף, של הנאשם ושלה והוא דואג לצרכיה החומריים והנפשיים, ולכן "הפיצויים פחות רלוונטיים".

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 אפריל 2014

תפ"ח 11-12-23915 מדינת ישראל נ' []

דיון

8. ענייננו בהליך שהתנהל בבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לנוער, ונערך בהתאם להוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: "חוק הנוער"). סעיף 1א(א) לחוק הנוער קובע, כעיקרון כללי, כי "מימוש זכויות של קטין, הפעלת סמכויות ונקיטת הליכים כלפיו ייעשו תוך שמירה על כבודו של הקטין, ומתן משקל ראוי לשיקולים של שיקומו, הטיפול בו, שילובו בחברה ותקנת השבים, וכן בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו". זאת בעוד שסעיף 40ב לחוק העונשין, שתחולתו לבגירים מורה כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

מלאכת גזירת הדין הינה מהתפקידים הקשים ביותר בהם נושא בית המשפט. אם קשה היא בדרך כלל, קשה היא שבעתיים בגזירת עונשם של קטינים. לא כל שכן קטין שבעת ביצוע העבירות טרם מלאו לו 14 שנים. על קושי זה עמד בית המשפט העליון וכך אמר:

"כבכל הפרשות הדומות, אשר מגיעות לפתחם של בתי המשפט לא פעם, מלאכת גזירת הדין הינה קשה שבקשות, ודורשת איזון עדין בין שיקולי הענישה השונים. כך, מן הצד האחד עומד שיקול הגמול, שעניינו הצורך להביע את סלידתה החמורה של החברה כלפי מי שפגע פגיעה כה עמוקה בגופו ובנפשו של הקורבן הקטין, פגיעה אשר לא בנקל תימחה על ידי חלוף הזמן. היטב ידענו כי לא פעם תותיר פגיעה זו בנפשו של הקורבן פצעים שאין להם מזור, ולעיתים אך כפסע בין פגיעה זו ובין נטילת חייו של הקורבן ממש. לפיכך, פגיעה חמורה זו מחייבת על פי רוב הטלת ענישה כבדה ומשמעותית כנגד מי שביצע עבירות מסוג זה, כביטוי לסלידת החברה ממעשים נפשעים אלו... מנגד עומד בענייננו השיקול שבשיקומם של מבצעי העבירה. שיקול זה מביא לידי ביטוי הן את האינטרס החברתי שבהשבתם אל המוטב וחזרתם אל החברה כגורם חיובי, והן את האינטרס של מבצעי העבירה – קטינים אף הם, בשיקומם. יצוין כי השיקול של שיקום מבצע העבירה חזק במיוחד בשעה שמדובר בקטינים, ועל כן, דרך הכלל, בעת גזירת עונשם של עבריינים קטינים יטה בית המשפט להעדיף את השיקול הנוגע לשיקומו של הקטין על פני שיקולי הענישה האחרים... זאת, משום שהקטין עדיין נמצא בשלב בו אישיותו טרם נתגבשה סופית וההנחה היא שבאמצעות טיפול מתאים ניתן יהיה להחזירו למוטב... מלבד סיכויי השיקום של הקטין, מן הראוי ליתן משקל רב במיוחד לנסיבותיו האישיות, כמו גם לגילו. כך למשל, ככל שהנאשם צעיר יותר, יטה בית המשפט להעדיף הפעלתם של אמצעים שיקומיים על-פני אמצעים עונשיים..." (נע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, פסק דינו של כב' השופט גיבראן, ניתן ב-8.3.09).

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 אפריל 2014

תפ"ח 11-12-23915 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בשל ההנמקות המפורטות לעיל, להמלצות שירות המבחן מוקנה מעמד מיוחד –
"כאשר מדובר בעבריינים קטינים, מדיניות הענישה מחייבת מלכתחילה את בית המשפט
להקנות משקל מכריע ודומיננטי לשיקול השיקום. לכן, בהליך שבו שיקולי השיקום
והטיפול הם באופן אינהרנטי לב ליבו של העניין, יש לתת משקל יתר להמלצות אנשי
המקצוע מהדיסציפלינה הטיפולית. הגם שתסקירי שירות המבחן הינם בגדר המלצה
בלבד שאינה מחייבת את בית המשפט... בעניינם של קטינים אל לו לבית המשפט לסטות
מהמלצות שירות המבחן כאשר יש בנמצא אופק שיקומי, אלא מטעמים כבדי משקל" (ע"פ
49/09 הנ"ל, פסק דינו של כב' השופט דנציגר, פסקה 27). על בסיס האמור לעיל, "נקודת
המוצא... [היא ש]... יש לעשות כל מאמץ – גם שעה שמדובר בקטין שביצע עבירות מין
חמורות – להעדיף את שיקומו של הקטין על פני כליאתו, שכן בעניינם של קטינים
משקלם של שיקולי השיקום גובר על משקלם של שיקולי הגמול וההרתעה" (ע"פ 6163/10
פלוגי נ' מדינת ישראל, פסקה 19 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר, ניתן ב-14.03.11).

9. ומכאן לענייננו. הנאשם הורשע בעבירות מיניות חמורות ביותר שאותן ביצע במתלוננת רכה
בשנים, שזה אך מלאו לה 3 שנים. השלכות המעשים על המתלוננת כבר ניכרות, ואין לדעת
מה יתרחש בעניינה בעתיד, והאם וכיצד תתאושש מהפגיעה בה. יחד עם זאת, עמדתם החד
משמעות של גורמי הטיפול היא, כי ההליך הטיפולי בעניינו של הנאשם מתקדם, ואין לקטעו
בדרך של מאסר בפועל. על בסיס זה, מבקש שירות המבחן כי בית המשפט יבטיח כי הנאשם
יקבל המשך טיפול בהעמדתו במבחן, ובנוסף ישית עליו מאסר מותנה, שירתעו מהישנות
המעשים. באי כח הצדדים, כאמור, מסכימים לעקרונות האמורים. כפי שצינו, חריגה
מהמלצת שירות המבחן, בייחוד כאשר ניתנה הסכמת שני הצדדים, מחייבת טעם כבד
משקל ביותר. טעם כזה לא נמצא בענייננו.

10. נותר לדון אם כן, במחלוקות שהותירו הצדדים להכרעתנו.
אשר לצו המבחן, קצינת המבחן (ששהתה בדיון בפנינו), אישרה כי אין מניעה עקרונית לכך
שבעתיד תוצג המלצה בדבר תנאים ותכנית טיפול המותאמים לתקופת הבגירות. היה ויעלה
הצורך בכך, שירות המבחן גם יוכל לפנות לבית המשפט בבקשה לקיצור תקופת הצו. נוכח
חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, והאמור בעמ' 4-5 לתסקיר שירות המבחן הראשון
(מיום 07.08.12), אנו סבורים כי יש לקבל את עמדת המאשימה ולהעמיד את תקופת צו
המבחן שיוטל על הנאשם לתקופה המקסימאלית המותרת בחוק.
אשר לפיצויים, נאשמים נדרשים כדבר שבשגרה לפצות את הנפגעים ממעשיהם, הן בגין
נזקים הכלליים והן בגין נזקים ספציפיים ידועים. בהקשר הספציפי, אף עולה מהתסקיר
שניתן בעניינה של המתלוננת, כי החלה להידרש לטיפול על ידי אנשי מקצוע כתוצאה

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 אפריל 2014

תפ"ח 11-12-23915 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

ממעשי הנאשם. איננו סבורים כי הקשר המשפחתי שבין הצדדים המתבטא באב משותף ותמיכת האב במתלוננת, מהווה בסיס לחריגה מן הכלל האמור.

נוכח כל האמור לעיל, בשים לב להוראות החוק והפסיקה, ובהתחשב בנסיבות העניין ודברי שירות המבחן והצדדים להליך, אנו מורים כדלקמן:

א. הנאשם יורשע על פי הודאתו בעבירות: אינוס קטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים לפי סעיפים 351(א), 345(א) ו-345(א)(3) לחוק העונשין; מעשה סדום בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים לפי סעיפים 351(א) ו-347(ב) לחוק העונשין; מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים לפי סעיפים 351(ג)(2), 348(ב), 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין.

ב. על הנאשם יוטל עונש מאסר מותנה של 2 שנות מאסר, כשהתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה לפי סימן ה לפרק י' לחוק העונשין.

ג. על הנאשם מוטל צו מבחן לתקופה של 3 שנים מהיום, בהתאם לתנאים שיקבע שירות המבחן. בשלב הנוכחי, בהתאם להמלצת שירות המבחן, ימשיך הנאשם לשהות במוסד "כנף של אהבה" עד היותו בגיר. 60 יום קודם שיגיע הנאשם לגיל בגירות, יודיע שירות המבחן לבית המשפט את עמדתו באשר לצורך בהמשך צו המבחן, ואם יסבור שיש צורך בהארכתו, יכין תכנית טיפולית לנאשם ככל שתידרש.

ד. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 20,000 ₪ תוך 30 יום מהיום, שיועבר לידי אָם המתלוננת בעבור הקטינה.

הודע על זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח ניסן התשע"ד, 28.04.2014, במעמד הצדדים והנאשם.

רענן בן-יוסף, שופט

מרים דיסקין, שופטת

נורית אחיטוב, שופטת
אב"ד